

Vychází 19.5.2002

Číslo 5.

ročník X.

PŘIJĎ DUCH SVATÝ A NAPLŇ NAŠE SRDCE SVOU MILOSTÍ.

**BOŽÍ LÁSKA JE NÁM VLITA DO SRDCE SKRZE DUCHA SVATÉHO,
KTERÝ V NÁS PŘEBÝVÁ. ALELUJA.**

Vstupní antifona

Svatý Duchu, sestup k nám,
dej své světlo v temnotám,
v jasu lásky nech nás žít.
Přijď se svými dary zas,
otče chudých mezi nás,
přijď nám srdce potěšit.

Daruj šťastný plamen svůj
věrným srdcím, pamatuj
na nás, k nimž ses naklonil.
Bez tebe jsme na zemi
ubozí a ztraceni
kořist pro tmu, pro omyl.

Veď nás k ctnostem, nauč nás
dobrem naplňovat čas,
svými dary pomoz všem.

Těšiteli, buď náš host,
žij nám v srdci pro radost,
pro klid, kterým oplýváš.
Po práci nech oddychnout,
osvěž naši zprahlou pouť,
setři slzy z našich řas.

Smyj z nás hříchy, stopy vin,
dej svou svěžest žíznivým,
vyhoj z bolestí a ran.
Zchladlý srdcím oheň dej,
z lhostejnosti pomáhej,
Odveď ze scestí a chraň.

Uč nás, jak si zasloužit
šťastnou smrt. A dej nám žít
věčnou radost před Bohem.

Svatodušní sekvence

BOHOSLUŽBY O HODU BOŽÍM SVATODUŠNÍM

NEDĚLE 19. května 2002

8.00 hod. mše svatá s lidovým zpěvem

9.45 hod. slavná mše svatá s duchovní hudbou: Jeremiah Clarke:

Chvalte radostně Krále. J.Čapka Drahlovský:3. česká mše slavnostní,
VENI SANCTE SPIRITUS op.106, TE DEUM LAUDAMUS op.108

18.00 hod. večerní mše svatá s lidovým zpěvem

NEDĚLE 26. května 2002 - SLAVNOST NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE

8.00 hod. mše svatá s lidovým zpěvem

9.45 hod. slavná mše svatá s duchovní hudbou: Eduard Tregler: MISSA
BREVIS C-dur, AVE VERUM CORPUS DEI, Josef Blatný:
HYMNUS K NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICI, kancionál č.911, 905

18.00 hod. večerní mše svatá s lidovým zpěvem

Rozjímavý desátek svatého růžence ke cti Ducha svatého

1. který z Olivové hory vystoupil na nebesa.
2. po jehož nanebevstoupení dleli apoštolové s Pannou Marií v domě apoštola Petra.
3. podle jehož příslibu očekávali v modlitbách apoštolové seslání Ducha svatého.
4. který apoštolům seslal Ducha svatého v podobě ohnivých jazyků nad jejich hlavami.
5. který skrze sedmero darů Ducha svatého nám dává dar moudrosti a pochopení pro potřeby bližních.
6. který skrze Ducha svatého nám dává dar rady a síly ke křesťanskému životu.
7. jemuž nejsme dost vděční za dar vědění a umění.
8. u kterého si máme na přímluvu Matky Boží vyprošovat dar pravé zbožnosti.
9. kterému chceme poděkovat za dary Svaté Trojice a bázně Boží.
10. u kterého si chceme skrze Ducha svatého vyprošovat dar být dobrým nástrojem v rukou Božích. Amen.

Působení Ducha svatého v mém životě:

Ještě jsi nic neudělal a již pociťuješ radost a mír v duši. Stačí jen vnímat, co pro tebe vykonal Ježíš. Opravdu a upřímně se otevřít Boží vůli a dát se k dispozici, neklást odpor, říci všemu od Pána své: Staň se! Po rozhodnutí tě od samého počátku zaplaví blaženost. Dokonce již při očekávání konkrétního úkolu, zkoušky. Působení Ducha svatého se stává slastí.

Nemáme vyhledávat tento dar Boží lásky, ale umět přijmout všechny těžkosti lidského života. Těšit se a důvěřovat, že se i na nás vyplní Boží zaslíbení, kdy budeme s Ním stále s láskou a v lásce klanět se vzkříšenému Pánu, oslavovat a radovat se věčně se Svatou Trojicí.

J.M.

Boha Otce obdivuji pro Jeho stvoření, Boha Syna pro Jeho vykoupení, ale Ducha svatého? Já vím, mluvil ústy proroků, ale kdo se dnes setká s prorokem?

Takto jsem uvažovala a nic mi Duch svatý neříkal. Přesto jsem o Jeho přízeň stála. Modlívala jsem se k Němu a zpívala vroucím srdcem: „Přijď, ó Duchu přesvatý.“ A On se mi dal poznat. Otevřel mi oči, uši. Uvědomila jsem si, že skrze „náhody“ řídí můj život. Pochopila jsem, že

nelze Božské osoby od sebe oddělovat. (Nejen kdo vidí Syna, vidí i Otce)

Ale Duch svatý s Otcem a v Něm tvořil, se Synem a v Něm nás vykoupil a osvětil apoštolů. Skrze Něho se nám dává Kristus Pán za pokrm. Hovoří ke mně ve slově - Písmu, jehož je hlavním autorem, má slova života věčného. A když kráčím s Ním nemusím se bát. Je můj Pán a můj Bůh.

A.D.

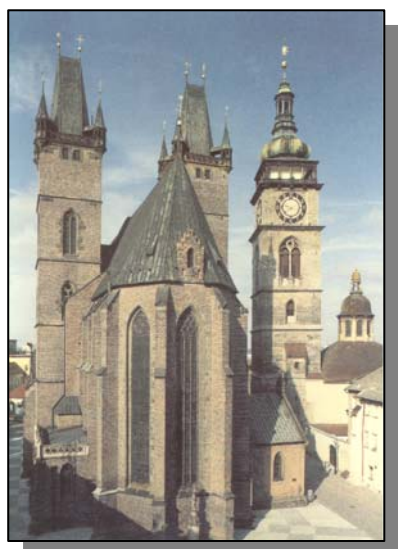
Chápu existenci Ducha svatého ve svém životě jako nezbytnou potřebu. I když mám Bohem danou svobodu vyjadřování, jsem přesvědčen, že bez přítomnosti Ducha svatého bych byl němý. Nejen v duchovním smyslu. Pravděpodobně by můj jazyk plodil vůči bližním jen nekomunikativní nesrozumitelné bláboly. Možná to není teologicky zcela správné, ale věřím, že bez existence Ducha svatého v mém fyzickém těle, bych byl vlastně ovládán pouze svými biologickými potřebami. Asi si to málo uvědomuji: jako člověk bych byl mrtvý. Proto se snažím rozpoznávat vůli Boží a přítomnost Ducha svatého v každém svém podstatném rozhodování.

V.M.

Biskupská katedrála SVATÉHO DUCHA v Hradci Králové

Dokladem, že český národ měl odedávna v úctě Ducha svatého je i biskupská katedrála Královéhradecké diecéze. Její jedinečnost nespočívá jen v její starobylosti, ale i v tom, že je jedinou katedrálou v Evropě, která je zasvěcena třetí Božské osobě - Duchu svatému. Zaslouží si, abychom si ji ve zkratce přiblížili.

Hradec Králové, původně slovanské hradiště ve Východních Čechách, je od roku 1225 připomínán jako věnné město českých královen.

Zásluhou Elišky Rejčky, dcery Přemysla II. Velkopolského, která se sňatkem s králem Václavem II. stala roku 1300 českou královnou, došlo roku 1307 na území Hradce Králové k založení farního chrámu, zasvěceného Duchu svatému. Rozsáhlé požáry v letech 1339 a 1407, které kostel i jeho vnitřní vybavení značně poškodily, si vynutily jeho nákladné opravy. Po dobytí města husitskými vojsky roku 1420, sloužil kostel Husitům. Ti v něm roku 1424 pohřbili svého legendárního vojevůdce Jana Žižku. Opravy byly dokončeny v pozdně gotickém slohu až roku 1463. Katolické bohoslužby byly v chrámě Sv. Ducha obnoveny až za 160 let r. 1623. Během třicetileté války bylo město okupováno švédským vojskem, které chrám zpusťošilo a jeho interiér vyloupilo.

Rozhodující obrat k lepšímu nastal roku 1664 založením královéhradeckého biskupství. Stalo se tak bulou Super universas papeže Alexandra VII. Tehdy byl farní kostel zasvěcený Duchu svatému povýšen na katedrálu. Prvním biskupem byl jmenován Matouš Ferdinand Sopek z Bílenberka. Roku 1863 byla ustavena měšťany „Jednota k opravení katedrálního chrámu Páně královéhradeckého“ a podle projektu architekta F. Schmoranze ze Slatiňan zahájeny rozsáhlé opravy, které daly katedrále dnešní podobu. Po 2. vatikánském koncilu roku 1985 byl interiér katedrály upraven podle nových liturgických předpisů, vymalován a pod lavicemi instalováno vytápění.

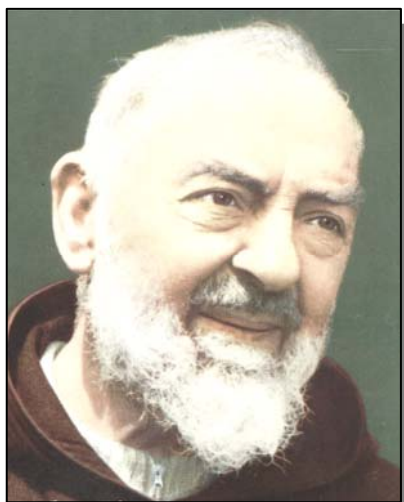
Vnitřní délka chrámu je 50 metrů, šířka 25m a výška po hřeben střechy hlavní lodi je 33 metrů. V sousedství trojlodní sakrální architektury a čnicími dvěma hranatými věžemi do výšky 48 metrů, stojí renesanční tzv. Bílá věž, vysoká 68 metrů a barokní kaple svatého Klimenta. Monumentální katedrála Svatého Ducha a její okolí tak činí hlavní panorama města. Diecézním biskupem je v současnosti dominikán Monsignor Dominik Duka.

(Podle různých pramenů VaM)

Má minulost, ó Pane, Tvému milosrdenství patří, má přítomnost Tvé lásce a moje budoucnost Tvé prozřetelnosti

modlitba, kterou dal na cestu do života svým duchovním synům a dcerám PADRE PIO, stigmatizovaný kapucínský kněz z konventu v San Giovanni Rotundo. A tato orace je hybnou myšlenkou i Modlitební skupiny Otce Pia při klášteře kapucínů v Brně, jedinému společenství této spirituality v České republice. Nyní se připravuje na velikou radost. Otec Pio z Pietralciny bude Svatým otcem Janem Pavlem II. povýšen 16. června 2002 na oltář - jako svatý. Přibližme si klíčová životní data Otce Pia:

Narodil se 25.května 1887 v Pietralcine u Beneventa v jižní Itálii rodině Forgione. Při svatém křtu druhého dne dostal v kostele svaté Anny jméno František. Když mu bylo dvanáct let přijal první svaté přijímání. V lednu 1902 doprovázela svého syna do kláštera kapucínů v Morcone jeho maminka Maria Giuseppe, kde patnáctiletý mladík nastoupil roční noviciát. Protože byl často nemocný, byl propouštěn na ozdravení domů. Dne 22. ledna 1903 oslavil svoji řádovou obláčku při níž dostal jméno Pius - Pio.

O sedm let později byl 10. srpna 1910 vysvěcen v biskupské katedrále v Beneventu na kněze. Následující den měl primici v kostele Santa Maria degli Angeli v Pietralcine. V neděli 14. srpna nastoupil svou kněžskou službu. Často se pro nemoc vracel domů, kde si zřídil v zahradě ze slámy malou chatrč, kde meditoval a studoval. Za několik let vypukla první světová válka. Mladý kněz sice nebyl odveden na frontu, ale velmi těžce snášel utrpení, které způsobovala tolika milionům lidí. Ještě intenzivněji se k Bohu modlil za všechny ty nevinné duše a přinášel za ně mnohé oběti. A Pán je přijal. Ve své zahradní chýši, právě při poledním Anděl Páně, 20. září 1915 obdržel od Pána milost zatím neviditelných Jeho ran. Jen matka, která syna hledala, byla svědkem jeho nesmírných bolestí na rukou, ale o jejich původu se nedozvěděla. To svěřil Otec Pio pouze svému zpovědníkovi.

Dne 12. prosince 1915 opustil Otec Pio naposledy Pietralcinu. Měl nadále působit v řádovém klášteře ve Fogii. Protože jeho organismus nesnášel tamější podnebí bylo rozhodnuto poslat nemocného kněze do kláštera San Giovanni Rotondo v Garganských horách. Výška okolních hor kolem 700 metrů nad mořem, lépe nemocnému vyhovovala. Již tehdy jeho mimořádná osobnost přitahovala množství lidí. V tomto konventu žil Padre Pio až do své smrti.

Oblíbeným místem jeho modliteb a meditací byl v chrámě Santa Maria delle Grazie kostelní kůr a kříž na něm. Právě tam, v pátek 28. září 1918 při díkuvzdání po mši svaté, se na těle O.Pia objevily viditelné rány Kristovy - stigmata. Pán mladého kněze obdařil i dalšími milostmi, které se projevovaly hlavně u těch, kdož se na něj se svými těžkostmi a problémy ve zpovědnicí obraceli. Na přímluvy Otce Pia u Pána došlo u mnoha dlouholetých hříšníků k zásadním životním obrátům k Bohu, ale i mnohým tělesným uzdravením a kladným vyřešením záležitostí, které se zdály neřešitelné. Otec Pio některé své ctitele nazval svými

duchovními syny a dcerami. Na oslavy 50. výročí řeholníkových stigmat se sjelo z celého světa v září 1968 do San Giovanni Rotondo kolem stovacetisíc kapucínových ctitelů, sdružených do Modlitebních skupin, aby se svým milovaným Otcem tuto Pánovu milost oslavili. Byl již těžce nemocen, jen s námahou a v sedě sloužil o páté ráno svoji mši svatou. Už ani zpovídat nemohl. V předvečer 23. září zahlédli návštěvníci naposledy v okně jeho postavu. Pán si povolal k sobě svého služebníka o půl třetí ráno...

Zesnulý byl uložen do nové řádové hrobky pod kostelem Santa Maria.

K blahorečení Padre Pia došlo dne 2.května 1999. Proces, směřující ke svatořečení O.Pia byl oficiálně zahájen 20. března 1983. Povýšen na oltář - jako světec - bude dne 16. června 2002 v Římě.

(Podle různých pramenů i od těch, kteří se s Otcem Piem osobně setkali).

Jednou větou z naší farnosti

Od 1. května začaly v naší farnosti před večerní mší svatou oblíbené mariánské májové pobožnosti, skládající se z desátku růžence, a litanie k Panně Marii a májových čtení.

Přímluvnou modlitbou k blahoslavené Marii Restitutě Kafkové jsme si připomněli, že se 1. května 1894 v Brně - Husovicích narodila, a byla toho roku 13. května v našem chrámě pokřtěna.

O státním svátku 8. května se konala v naší farnosti celonárodní romská pouť, celeburoval Mons. Josef Hrdlička.

V pondělí 27. května 2002 si připomeneme 332. výročí benedikce (posvěcení) našeho kostela opatem Oleniusem.

Víte že

13. května uplynulo 85 roků od ZJEVENÍ PANNY MARIE v portugalské Fatimě.

V pátek 17. května 2002 se dožívá Otec kardinál a primas český monsignor MILOSLAV VLK 70 let života. Prosme o požehnání jeho pastýřské služby.

SVATÝ OTEC JAN PAVEL II. oslaví 18. května 2002 82. narozeniny. Prosme našeho Pána, aby mu dal hojnost zdraví ducha i těla.

Ve čtvrtek 30. května 2002 bude SLAVNOST TĚLA A KRVE PÁNĚ - BOŽÍ TĚLO. Slavná mše svatá s uctíváním Eucharistie bude v 18.00 hodin. Rodiče, nezapomeňte poslat družičky a mládence do průvodu.

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Zábrdovicích bude v neděli 23. června 2002.

Ve dnech 21. a 22. června se opět koná sběr věcí a šatstva pro potřebné bližní do vagónu na 5. nástupišti ČD.

Předprázdninové číslo ŽIVOTA ZÁBRDOVICKÉ FARNOSTI vyjde v neděli 30. června 2002.

Arcidiecézní charita Praha

se na nás obrátila dopisem, v němž nás informovala o smrtelně vážné srdeční nemoci řeholní SESTRY MARIE GORETTI z indické diecéze Karvar, která založila a organizuje tzv. ADOPCI DĚTÍ NA DÁLKU. Zároveň požádala o finanční příspěvek na uhrazení nutné složité operace ss. Marie Goretti.

Zábrdovická farní charita zorganizovala ihned sbírku, která vynesla celkem 3.300 Kč. Dorovnala ji tak, aby v přepočtu poskytla 100\$ a zaslala je ACH v Praze, která peníze zašle do Indie. Ale lékař jen léčí - Bůh uzdravuje. Proto se za uzdravení ss. Marie Goretti modlíme.

Hrozen vína lahodné chuti

Měl škodu ten, kdo přehlédl na nástěnce žlutý plakát s vinným lilem, zvoucím do farního sálu na neděli 17. března 2002. Tam totiž koncertovala pětičlenná kapela - dvě vokalistky, dvě kytary (jedna střídala housle) a kontrabas - která si dala jméno HROZEN. A víno tohoto muzikantského seskupení, provozující „akustickou duchovně inspirovanou hudbu“ vesměs autorského původu, bylo lahodné chuti. Pohladilo svými melodiemi srdce a vpravdě křesťanskými texty písniček netradičním způsobem přimělo, bohužel nepočtené posluchačstvo, k meditativnímu zamyšlení. Díky za něj.

CENTRUM PRO RODINNÝ ŽIVOT PŘI ARCIBISKUPSTVÍ OLOMOUCKÉM

požádalo redakci ŽZF o uveřejnění následující nabídky „**Letních pobytů pro rodiny s dětmi**“ které kromě rekreace těla poskytují i duchovní program a jeví se finančně rodinám dostupné. Podrobnější informace jsou vyvěšeny na farní nástěnce. Využijte dovolené k upevnění rodinného života.

Poslední PROGLASÁČEK školního roku

DĚTI, už jste odevzdali odpovědi na otázky z Velikonočního Proglasáčka? Ještě máte šanci do úterý 21. 5. 2002.

A nyní tři poslední otázky PROGLASÁČKU v tomto školním roce:

- 1) Jak se jmenuje TŘETÍ BOŽSKÁ OSOBA?
- 2) Jaká slova říkáme, když děláme rukou svatý kříž?
- 3) Kdy bude o prázdninách v zábrdovickém kostele Nanebevzetí Panny Marie poutní slavnost?

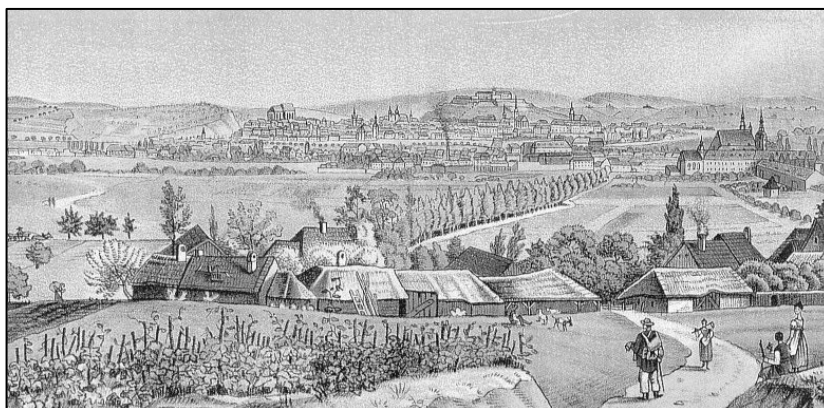
Vyhlášení vítězů bude při poslední dětské mši svaté v tomto školním roce, to je 25. června 2002. A potom už bez úkolu: **HURÁ NA PRÁZDNINY!**

HISTORIE ZÁBRDOVICKÉHO KLÁŠTERA A KOSTELA II.

I tomto čísle budeme pokračovat s příspěvkem o historii našeho kostela. Tentokrát si přiblížíme období rozvoje kláštera a stavbu kostela.

Rozvoj a rozšiřování kláštera

Vlastní klášter se postupně rozšiřoval; patřili mu osady Šaratice, Čenkovice, Hostěradice, Borkovany, Zbýšov, Heraltice, les Skalice u Proseče, les Seč, lesy Obec a Ochoz, Maloměřice, část toku Svitavy od Darenova mlýna (Dornych). Jeho majetkem se roku 1315 stal i kostel Panny Marie na Starém Brně. Trvalého hmotného zabezpečení se klášteru dostalo až po smrti zakladatele. Poněvadž byl bezdětný, připadly ke klášteru i ostatní části rodového majetku: Klobouky, Diváky, Přeslavka, Kamenec, Jazerm, Bohumělice, Mezikesice, Svinošice, Přibyslavice, Bohunice a Kohoutovice. Teprve toto velké jmění zajistilo výstavbu definitivních budov kláštera.

Stavba klášterního kostela

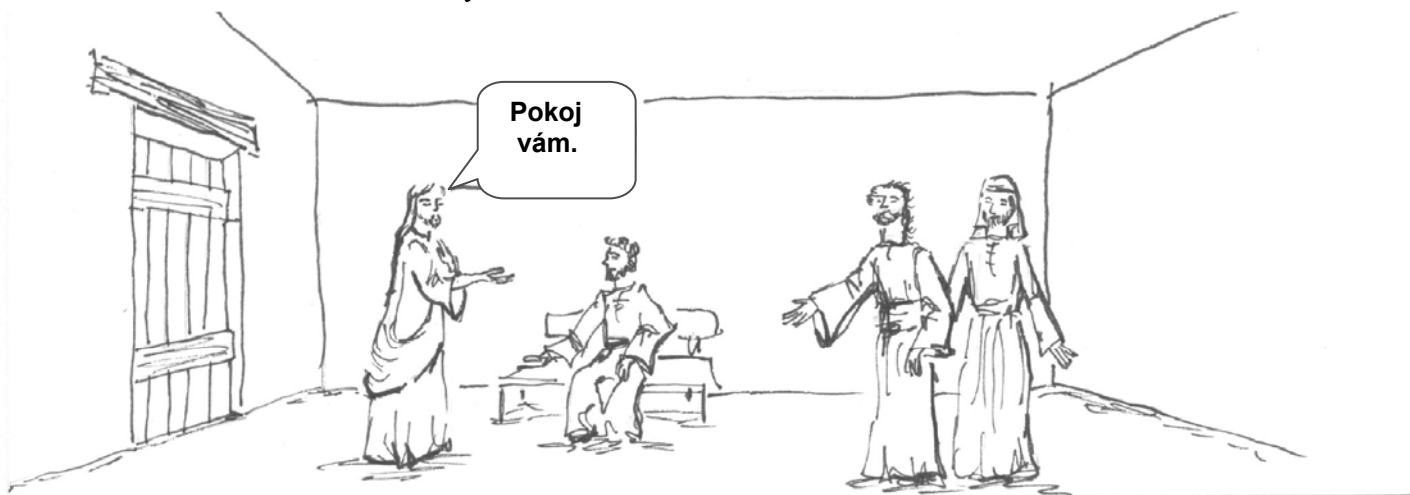
Výstavba obytných budov kláštera byla vázána na přísun potřebného stavebního materiálu. Zásobárnou stavebního materiálu pro Zábřev se staly klášterní statky v jižní části Moravského krasu.

I přes velký počet a výnos statků nebyli Zábřevičtí schopni uhradit všechny výdaje spojené se stavebními pracemi v klášteře a tak jim nezbylo nic jiného, než začít postupně odprodávat odlehlejší a postradatelné statky.

V plné míře se finanční potíže projevily až když klášterníci přistoupili k nejnákladnějšímu podniku, jímž byla stavba definitivního chrámu. O samotné výstavbě se dochovalo jen málo písemností. Víme jen, že v létech 1247-1262 ještě postaven nebyl, neboť kostel sv. Kunhuty měl stále svou funkci. Pomalou stavbou se hromadily dluhy, až dosáhly výše téměř 100 hřiven (6400 grošů). O skutečné existenci klášterního kostela se dovídáme 1. prosince 1283. I přesto, že byl klášterní kostel už dokončen, neztratil kostel sv. Kunhuty svůj význam ani pro řeholníky, protože pod novým chrámem nebyla postavena krypta.

Následující neklidná doba byla plná majetkových sporů a stále se zhoršující finanční situace zábrdovického kláštera. Až kolem roku 1500 se klášter zmohl natolik, že mohl přistoupit ke svému nejnútnejšímu opevnění zděnými hradbami, přístupnými jen jednou velkou a druhou menší brankou.

(Ne) OBYČEJNÝ PŘÍBĚH 8.

Téhož dne večer – prvního dne po sobotě – když byli učedníci ze strachu před Židy shromážděni za zavřenými dveřmi, přišel Ježíš a postavil se uprostřed nich.

Když to řekl, ukázal jim ruce a bok. Učedníci se zaradovali, když spatřili Pána.

Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého. Komu odpustíte hříchy, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“

(J 20,19-23)